

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113217932
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6113217932.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom Z.. K. V., vo veci navrhovateľa F.. S. E., J.. X. M. XXXX, G. K., K. XXXX/X, zastúpeného Z.. I. E., M., K., E. XX, proti odporcom X/ K. N., J.. XX. S. XXXX, G. G. G., Ď. X, M. X/ K..N..D., N..V..Q.., XXX XX G. G., Y. XX, F.: XX XXX XXX, zastúpeným W. & K., N..V..Q.. / I. H., XXX XX G. G., N. XX, F.: XX XXX XXX, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcom trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 475,68 Eur na účet ich právneho zástupcu v TATRABANKA, a.s., Banská Bystrica číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ s odkazom na § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka žiada súd o určenie, že odporcovia 1/ a 2/ „uverejnením nepravdivých informácií v trestnom a súdnom konaní obsiahnutých v oznámení odporcov o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že spáchal trestný čin“ zo dňa 15. júna 2012 zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti, a uloženie povinnosti odporcom zaplatiť mu spoločne a nerozdielne náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 Eur. Argumentuje, že podaním lživého trestného oznámenia na Generálnu prokuratúru SR (ktoré pripojili ako dôkaz i do spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 17C/107/2013) odporcovia neoprávnene zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti a tieto opakovane rozširované nepravdy sa ho negatívne dotýkajú nielen v oblasti jeho osobného života, ale i podnikateľskej, resp. spoločenskej sfére. Odporcovia tak zjavne znížili a poškodili jeho občiansku česť, meno, dôstojnosť a vážnosť, čím porušili i ustanovenia o ochrane osobnosti fyzických osôb v zmysle Čl 10 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, a Čl. 19 ods. 1 Ústavy SR.

Právny zástupca navrhovateľa pred súdom zdôraznil, že konanie zasahujúce do osobnostných práv navrhovateľa vidí nielen v podaní oznámenia zo dňa 15. júna 2012 adresovaného Generálnej prokuratúre SR, ale najmä v tom, že toto oznámenie podali ako listinný dôkaz do súdneho spisu v konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 17C/107/2013 niekoľko mesiacov po tom, čo bolo trestné konanie začaté na jeho základe zastavené. Zdôraznil, že nie samotné podanie trestného oznámenia, ale jeho vykonštruovaný obsah považuje za zásah do osobnostných práv navrhovateľa.

Odporcovia 1/ a 2/ žiadali návrh ako nedôvodný zamietnuť. Argumentovali, že trestné oznámenie nie je aktom zasahujúcim do osobnostných práv a je vecou polície vysporiadať sa s ním v trestnom konaní (hoci samotný fakt, že polícia trestné oznámenie odložila nie je dôkazom nepravdivosti údajov, ktoré obsahuje). Uviedli, že navrhovateľ voči nim podáva množstvo trestných oznámení a civilných žalôb,

ktoré ich oprávňujú aktívne sa brániť i podaním trestného oznámenia, ak majú podozrenie zo spáchania trestného činu.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím právnych zástupcov účastníkov a oboznámením sa s ich písomnými vyjadreniami, oznámením odporcov 1/ a 2/ o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin adresovaným Generálnej prokuratúre SR dňa 15. júna 2012, obsahom spisov tunajšieho súdu sp.zn. 17C/107/2013 a sp.zn. 16C/294/2013, listom Okresnej prokuratúry Banská Bystrica adresovaným navrhovateľovi dňa 12. júla 2013, a na tomto základe zistil nasledovné:

Dňa 15. júna 2012 adresovali odporcovia 1/ a 2/ Generálnej prokuratúre SR „Oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin“, v ktorom o.i. uvádzajú a dokumentujú, že navrhovateľ odporcu 1/ sústavne, opakovane a lživo obviňuje zo spáchania rôznych trestných činov majetkového charakteru, pričom vyslovujú presvedčenie, že tak koná z osobného motívu pomsty a zasahuje do ich osobnostných práv. Na tomto základe žiadajú, aby príslušný orgán činný v trestnom konaní predmetnú záležitosť preveril, predovšetkým, či nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 a 2 Trestného zákona, krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, 3 Trestného zákona, ohovárania podľa § 373 Trestného zákona, poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona, prípadne iných trestných činov.

Niet sporu o tom, že toto oznámenie pripojil odporca 1/ ako listinný dôkaz k písomnému vyjadreniu zo dňa 22. mája 2013 v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 17C/107/2013.

Z listu Okresnej prokuratúry Banská Bystrica adresovaného navrhovateľovi dňa 12. júla 2013 súd konštatuje, že uvedené oznámenie bolo dozorujúcim prokurátorom posúdené ako trestné oznámenie, odovzdané vyšetrovateľovi odboru kriminálnej polície OR PZ v Banskej Bystrici, ktorý ho uznesením sp.zn. ČVS:ORP-675/OEK-BB-2012 podľa § 197 ods.1 písm.d/ Trestného poriadku zo dňa 29. augusta 2012 odmietol. Proti uzneseniu podal dňa 19. novembra 2012 odporca 1/ sťažnosť, ktorú prokurátor dňa 30. novembra 2012 uznesením sp.zn. 1Pn/347/2012-12 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Z obsahu spisov tunajšieho súdu sp.zn. 17C/107/2013, sp.zn. 16C/294/2013, sp.zn. 10C/164/2013 a tohto konania má súd za preukázané, že účastníci konania, prípadne iné obchodné spoločnosti, konateľom ktorých sú navrhovateľ alebo odporca 1/, vedú proti sebe rôzne civilné spory, podávajú voči sebe trestné oznámenia a pod.

Podľa Čl. 10 ods. 1, 2 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako Ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky, a podľa Čl. 19 ods. 1, 2 Ústavy SR, má každý právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti neoprávnenému. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Za neoprávnený nemožno považovať zásah do osobnostnej sféry, ak ide o okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania (napr. výkon práva). Podanie trestného oznámenia a predloženie listinného dôkazu v súdnom konaní nemožno podľa názoru súdu označiť za neoprávnený zásah do osobnostných práv inej osoby. Podatť trestné oznámenie je právom každej osoby, ktorá dospela k podozreniu, že bol spáchaný trestný čin, procesným právom každého účastníka súdneho konania je

navrhovať a predkladať dôkazy podporujúce jeho tvrdenia. Je vecou orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, aby tieto oznámenia a dôkazy vyhodnotili a v prípade trestného oznámenia o ňom rozhodli.

Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Len pre úplnosť súd dodáva, že rozhodol bez osobného výsluchu účastníkov konania navrhovaného právny zástupcom navrhovateľa preto, že takýto dôkaz považuje za daného skutkového a právneho stavu za zbytočný a nevhodný (navrhovateľ a odporca 1/ sa bez ospravedlnenia pojednávania osobne nezúčastnili a bolo by potrebné určiť ďalšie pojednávanie). Je zrejmé, že ani ich výpovede by nič nezmenili na právnom hodnotení veci.

Odporcovia 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, preto im súd priznal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k návrhu, porada s klientom, účasť na súdnom pojednávaní) vypočítané v zmysle § 10 ods.8 a 13 ods.2 vyhl. 655/2004 Z.z. v hodnote á 91,29 Eur s režijným paušálom (4x 7,81 Eur) a 20% DPH (79,28 Eur).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo (inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa) prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie,
- c) súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd dospel dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.